Sala Barrau

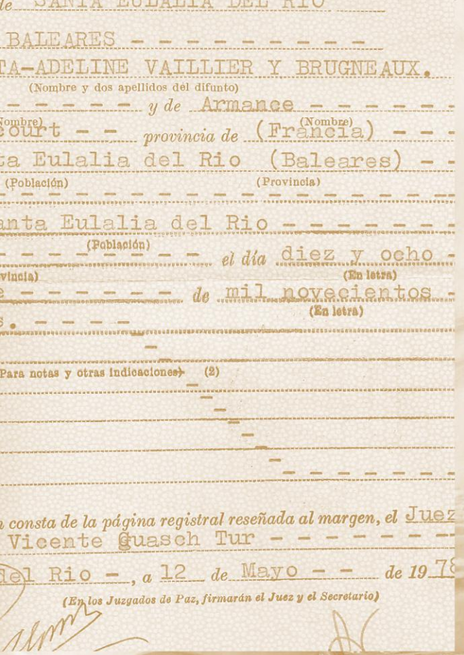
BALEARES
TA-ADELINE VAILLIER Y BRUGNEAUX.
(Nombre y dos apellidos del difunto)
y de Armance
(Nombre)
court
provincia de (Francia)
ta Eulalia del Rio (Baleares)
(Población)
(Provincia)
anta Eulalia del Rio
(Población)
el día diez y ocho
(En letra)
de mil novecientos
(En letra)
Para notas y otras indicaciones (2)
consta de la página registral reseñada al margen, el Juez
Vicente Guasch Tur
del Rio, a 12 de Mayo de 19
(En los Juzgados de Paz, firmarán el Juez y el Secretario)

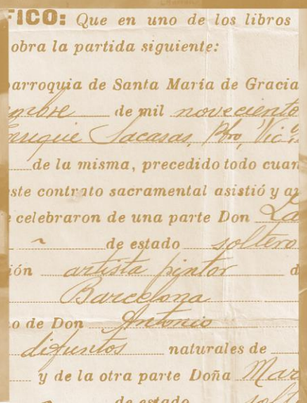
FICO: Que en uno de los libros
obra la partida siguiente:
arroquia de Santa María de Gracia
de la misma, precedido todo cuan
ste contrato sacramental asistió y a
celebraron de una parte Don
de estado soltero
ión artista pintor
Barcelona
o de Don Antonio
difuntos naturales de
y de la otra parte Doña

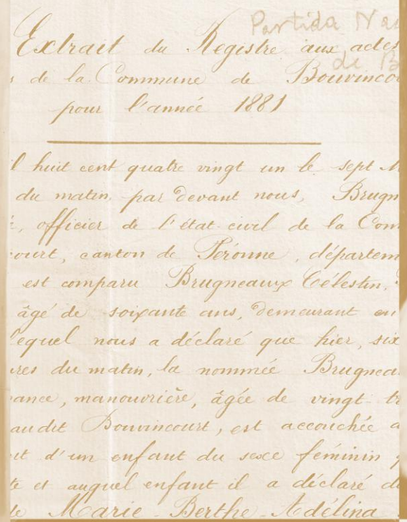
Partida N
Extrait du Registre aux actes
de la Commune de Bourincourt
pour l'année 1881
l huit cent quatre vingt un le Sept
du matin par devant nous, Brugn
officier de l'état civil de la Com
court, canton de Sérome, départem
est comparu Brugneaux Célestin
âgé de soixante ans, demeurant en
lequel nous a déclaré que hier, six
ues du matin, la nommée Brugnea
vance, manouvrière, âgée de vingt
au dit Bourincourt, est accouchée
ut d'un enfant du sexe féminin
te et auquel enfant il a déclaré d
le Marie Berthe Adélina

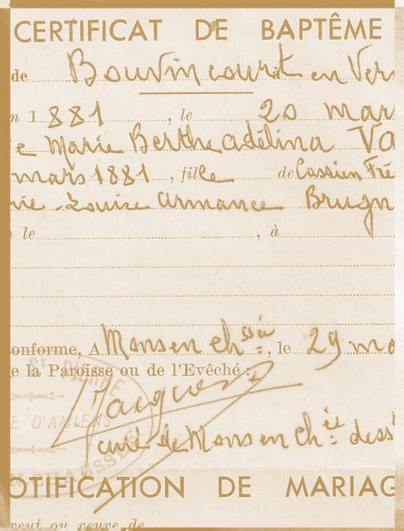
CERTIFICAT DE BAPTÊME
de Bourincourt en Ver
n 1881, le 20 mar
e Marie Berthe Adélina Va
mars 1881, fille de Cassien Fra
rie Louise Armance Brugn
le, à
onforme, à Monsen ch
e la Paroisse ou de l'Evêché
cure de Monsen ch
OTIFICATION DE MARIAG

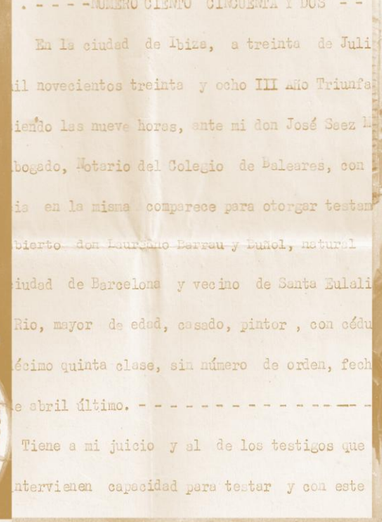
NUMERO CIENTO CINCUENTA Y DOS
En la ciudad de Ibiza, a treinta de Juli
il novecientos treinta y ocho III año Triunfa
iendo las nueve horas, ante mi don José Sanz
bogado, Notario del Colegio de Baleares, con
is en la misma comparece para otorgar testam
bierto don Eduardo Barrau y Bunol, natural
iudad de Barcelona y vecino de Santa Eulali
Rio, mayor de edad, casado, pintor, con cédu
décimo quinta clase, sin número de orden, fech
e abril último.
Tiene a mi juicio y al de los testigos que
intervienen capacidad para testar y con este

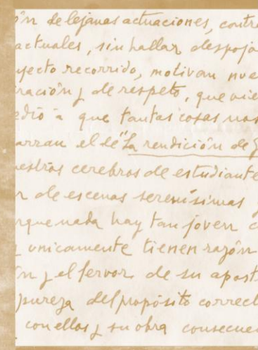
n de lejanas actuaciones, entre
actuales, sin hallar el reproch
yecto recorrido, motivan nue
ración y de respeto, que me
dio a que tantas cosas nue
arrau el de la rendición de
estras cenobras de estudiante
n de escenas serenísimas
rquenada hay tan joven
únicamente tienen razón
n el fervor de su apost
pureza del propósito correct
con ellas y tu obra consecue

Sindicat Agrícola.
Passeig de s'Alamera, 4.
Santa Eulària des Riu.

La idea de realitzar aquest llibre sorgí juntament amb el projecte de remodelar l'edifici de l'antic Sindicat Agrícola del municipi de Santa Eulària des Riu, construït el 1928 a l'actual passeig de s'Alamera, per acollir l'obra del pintor Laureà Barrau (Barcelona 1863–Eivissa 1957).

L'obra exposada fou donada per l'esposa de l'artista, Berta Vallier, el 14 de juny de 1964 a la parròquia de Santa Eulària des Riu. Segons testament, passà a ser-ne administrador el sacerdot Vicent Costa. Es tracta de la mateixa obra que havia estat exposada amb anterioritat a la primera Sala Barrau, un espai en una petita casa de portes i finestres blaves al Puig de Missa de Santa Eulària. Mitjançant un conveni, la Parròquia cedí l'obra de Barrau a l'Ajuntament de Santa Eulària des Riu, que es fa càrrec ara de les tasques de restauració i exhibició de la col·lecció. Aquesta ha estat traslladada a l'edifici del Sindicat Agrícola, ja remodelat, i complementada amb una trentena d'obres adquirides per l'Ajuntament (olis, gravats i dibuixos) i unes altres cinc cedides pel Consell Insular d'Eivissa.

Aquestes pàgines recullen obres de totes les etapes pictòriques de Barrau i a la vegada presenten un valuós document gràfic de com Barrau visqué l'illa.

Per documentar gràficament aquest llibre s'ha intentat trobar, sense cap pretensió de rigor, el màxim possible d'obres, encara que el fet que moltes formin part de col·leccions privades n'ha dificultat la localització. Gràcies al seguiment que en feia la dona de l'artista, mitjançant fotografies o llistes de compradors, s'ha tingut constància de la localització de moltes de les obres. També s'ha pogut esbrinar qui eren les persones retratades, tant per les anotacions realitzades per Berta Vallier una vegada finalitzades les obres com també gràcies a la col·laboració dels habitants del municipi que conegueren Laureà.

La vida de Barrau passà per tot un seguit d'etapes, marcades principalment pels llocs a on viatjà o on visqué. Durant la seva llarga i productiva vida com a pintor, sempre que vivia en un lloc l'analitzava, l'estudiava i el feia protagonista de les seves obres. Un dels seus destins més assidus fou l'illa d'Eivissa i el lloc escollit per retirar-se a pintar, el poble de Santa Eulària, on visqué els darrers anys de la seva vida. Berta Vallier dividí en dues parts l'obra que restà a Eivissa després de la mort del pintor. A causa dels seus vincles amb els comerciants i els bons amics que havia fet a Terrassa, envià allà una part del llegat, on avui dia es pot visitar al Museu de Terrassa.[2]

2. Museu de Terrassa, Casa Alegre de Sagrera. Carrer de la Font Vella, 29. 08221 Terrassa (Barcelona).

Fotografia, anys 30. Membres del Sindicat Agrícola.

Fotografia dels membres del Sindicat Agrícola amb alguns membres de l'Ajuntament, 2014. Ajuntament de Santa Eulària des Riu.

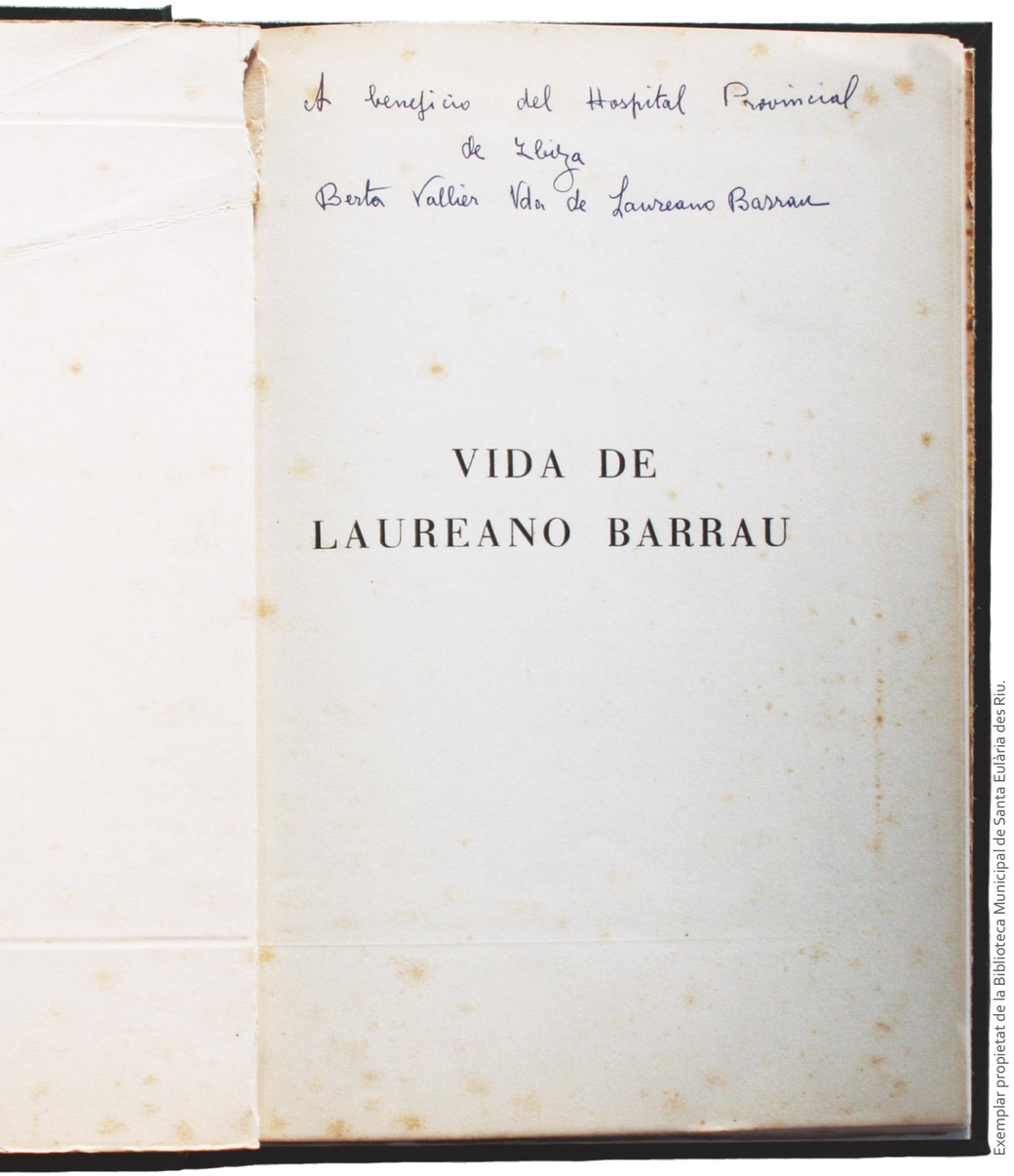

Exemplar propietat de la Biblioteca Municipal de Santa Eulària des Riu.

L'altra meitat del llegat quedà exposat al costat de l'església de Santa Eulària de Riu, a la mateixa construcció que, per poc temps, fou la darrera casa de Berta. Vicent Costa, aleshores rector de la parròquia i amb qui Berta mantingué una gran relació d'amistat, tingué un paper molt important en el transcurs de la construcció de la capella del matrimoni al cementeri parroquial, el museu i la darrera casa de la viuda, i també en la conservació de la col·lecció Barrau.

Amb motiu d'un monogràfic dedicat a Barrau, l'Ajuntament de Terrassa publicà el 1960, amb el títol *Vida de Laureano Barrau* i amb un pròleg del crític Àngel Marsà, una biografia narrada per la seva dona, que constitueix un testimoni molt important de la seva carrera artística. Berta Vallier hi narra, en primera persona i amb gran emotivitat, la vida de l'artista, que ella visqué intensament i per la qual abandonà la seva vocació literària, vocació que es fa palesa al llarg del text. Tot i la poca bibliografia existent al voltant de la figura de Barrau, s'ha pogut constatar que les dades que hi apareixen de vegades contrasten amb les d'altres fonts.

A l'illa d'Eivissa aquest fascicle es pogué adquirir a les llibreries locals, Ebusus i al Casino. Els beneficis de la venda es destinaren a l'hospital provincial d'Eivissa.[3]

Al final d'aquest document biogràfic Berta agraeix a tota la gent del municipi de Santa Eulària des Riu el tracte i l'afecte que tingueren amb ella i el seu marit, especialment durant els darrers dies de la seva vida:

No vull acabar sense oferir el meu agraïment a les gents de Santa Eulària, que van donar prova de la gran estima que li tenien "an es senyoret d'en Barrau [sic],[4] ***com l'anomenaven, no deixant-nos un sol moment; sempre, homes i dones, de dia i de nit, fent torns, ens ajudaven en tot, vetllant i fent-nos companyia amb el més gran desinterès. Van ser, en aquests tristíssims dies, una gran família [...]."***[5]

Gràcies, "*Doña Berta*", com a tu t'anomenaven, per obsequiar-nos amb aquest meravellós llegat, de memòries i de pintura, i gràcies a totes aquelles persones que han fet possible aquestes pàgines i hi han participat.

3. *Diario de Ibiza*. Dijous 3 de novembre de 1960. Núm. 20.540, any LVIII, 2ª època, p. 2.
4. "an es senyoret d'en Barrau" apareix en català en l'original castellà.
5. Vallier, p. 39.

Berta Vallier. Dibuix a tinta sobre paper. 13x19 cm. Parròquia de Santa Eulària des Riu.